

10. 06. 2021

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4050/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice, Dijane Badure, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Cipicco d.o.o. iz Zagreba, Rockefellerova 36, koje zastupa Feliks Dukan, odvjetnik u Solinu, Zvonimirova 75, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatska, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi troškova izvršenja rješenja, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsIgr-403/16-13 od 4. travnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 22. siječnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se presuda i rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsIgr-403/16-13 od 4. travnja 2018.

II. Poništava se rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske KLASA: UP/II-362-02/15-25/5, URBROJ: 531-07-2-2-16-6 od 27. travnja 2016.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.906,25 kn u roku od 60 dana od dostave ove presude.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijen tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika KLASA: UP/II-362-02/15-25/5, URBROJ: 531-07-2-2-16-6 od 27. travnja 2016., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Uprave za inspekcijske poslove, Područnog ureda u Splitu, Služba Split II za ostalo područje Splitsko-dalmatinske županije, KLASA: UP/I-362-02/12-02/02548, URBROJ: 531-07-1-2-2-15-92 od 25. rujna 2015., kojim su mu određeni troškovi izvršenja rješenja. Pobijanim rješenjem je odbijen prijedlog tužitelja za određivanje odgovnog učinka tužbe i za naknadu troškova spora.

Protiv navedene presude i rješenja tužitelj je podnio žalbu u kojoj navodi da je prvostupanjski sud na njegovu štetu počinio bitne povrede postupka propisane člankom 66. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS). Smatra da je prvostupanjski sud propustio žurno i bez odlaganja odlučiti o odgovnom učinku tužbe iako je Predsjednik Upravnog suda u Splitu u dva navrata, obavljajući nadzor nad urednim i pravovremeno poduzetim radnjama u predmetu, utvrdio propuste nečinjenja. Ističe da je rasprava bila zakazana za 27. ožujka 2018., a tužitelj je podneskom od 15. ožujka predložio odgodu rasprave, s obzirom da je na taj dan

već imao zakazano ročište kod Trgovačkog suda u Zagrebu u predmetu poslovni broj: Povrv-2149/17, što je dokazao prednošenjem zapisnika s prethodno održanog ročišta u tom predmetu. Unatoč činjenici što je tužitelj opravdao izostanak s rasprave, prvostupanjski sud je raspravu održao, čime je povrijedio odredbe članka 39. stavka 1. i 2. ZUS-a. Smatra da mu je trebalo dostaviti zapisnik s ročišta. Nalazi povrede upravnog postupka u pogledu traženog izuzeća članova Povjerenstva koje je odlučivalo o žalbi te navodi da je podnio i zahtjev za izuzeće Predsjednika Vlade Republike Hrvatske, o čemu je trebalo odlučiti prije donošenja pobijane odluke tuženika. U obrazloženju sudske odluke navedeno je da je zaključkom KLASA: UP/I-362-02/16-14/1, URBROJ: 531-01-16-4 od 12. travnja 2016. odbijen zahtjev za izuzeće kao neosnovan, nakon čega je Povjerenstvo odlučivalo o žalbi. Prvostupanjski sud navodi kako protiv zaključka kojim se odlučuje o izuzeću žalba nije dopuštena pa okolnost je li navedeni zaključak dostavljen tužitelju nije od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika. Očito je da tuženik nije u cijelosti postupio po zahtjevu tužitelja za izuzeće, jer je zatraženo i izuzeće Predsjednika Vlade Republike Hrvatske pa je trebalo donijeti dvije odluke. Zaključuje da postupak nije proveden sukladno odredbi članka 24. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09., dalje: ZUP). Ako su i donesene odluke po zahtjevu za izuzeće, one nemaju pravnu snagu ako nisu na zakonom propisan način tužitelju dostavljene, bez obzira je li dozvoljena žalba na tu odluku ili ne. Ni osporena odluka tuženika tužitelju nije dostavljena prema odredbama ZUP-a. Ističe kako je presudom tužbeni zahtjev meritorno odbijen, iako mu nije dana mogućnost izjašnjavanja, što je temeljno pravo stranke u sudskom sporu. U presudi se navode isprave koje su tužitelju potpuno nepoznate, nisu mu nikad dostavljene ni predočene niti su sadržane u sudskom spisu u koji je zakonski zastupnik tužitelja obavio uvid. Predlaže Sudu da poništi pobijane odluke i donese rješenje kojim se odgađa izvršenje osporenog rješenja tuženika. Potražuje trošak sastava žalbe.

Tuženik nije dostavio odgovor na žalbu iako je pozvan rješenjem od 3. srpnja 2019.

Žalba je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga (članak 73. stavak 1. ZUS-a) Sud nalazi osnovanim prigovor tužitelja kako je Upravni sud u Splitu bitno povrijedio pravila sudskog postupka (članak 66. stavak 2. ZUS-a u vezi s odredbom članka 39. stavka 2. ZUS-a), jer nije bilo uvjeta za održavanje rasprave u njegovoj odsutnosti.

Naime, iz podataka spisa Upravnog suda u Splitu proizlazi kako je tužitelju 9. veljače 2018. uredno dostavljen poziv za raspravu koja je održana 27. ožujka 2018. u njegovoj odsutnosti. Također spisu prileži podnesak tužitelja predan 20. ožujka 2018. neposredno Upravnom sudu u Splitu, koji je, iako predan na vrijeme, u spis uvezan 28. ožujka 2018. (dakle nakon održane rasprave), a kojim je tužitelj predložio odgodu zakazanog ročišta, jer je istog dana zakonski zastupnik tužitelja imao zakazano ročište kod Trgovačkog suda u Zagrebu. U dokaz svojih navoda podnesku je priložio preslik zapisnika s ročišta održanog 24. siječnja 2018. kod Trgovačkog suda u Zagrebu iz kojeg proizlazi da se u tom predmetu ročište odlaže za 27. ožujka 2018.

Prema odredbi članka 39. stavka 1. ZUS-a sudac kojem je predmet dodijeljen u rad utvrđuje jesu li došle sve pozvane osobe, a ako nisu, provjerava jesu li uredno pozvane i jesu li opravdale svoj izostanak i nakon toga otvara raspravu i objavljuje predmet raspravljanja te rukovodi raspravom.

Sukladno odredbi članka 39. stavka 2. ZUS-a ako stranka ili drugi sudionik spora bez opravdanog razloga ne dođu na ročište, rasprava se može održati i bez njihove prisutnosti.

Dakle, uvjet za održavanje rasprave bez prisutnosti uredno pozvane stranke je činjenica da ta stranka nije opravdala izostanak s rasprave. U konkretnom slučaju, međutim, tužitelj je podneskom predanim na vrijeme opravdao izostanak s rasprave i dokazao opravdani

razlog takvog izostanka pa prema ocjeni ovog Suda propust upravnog suda da podnesak kojim se traži odgoda rasprave na vrijeme uloži u spis predmeta, ne opravdava uskratu tužiteljeve procesne mogućnosti na sudjelovanje u sporu.

Nadalje, Sud nalazi osnovanim i žalbeni prigovor da je pogrešno Upravni sud u Splitu ocijenio kako nije odlučna okolnost je li zaključak kojim se odlučuje o izuzeću službenih osoba u upravnom postupku dostavljen stranci koja je izuzeće tražila, uz obrazloženje kako protiv tog zaključka nije dopuštena žalba.

Naime, zaključak kojim se odlučuje o izuzeću službene osobe u smislu odredbi članka 24. ZUP-a, je procesna odluka protiv koje doista nije dopuštena posebna žalba, što proizlazi iz odredbe članka 77. stavka 5. ZUP-a. Međutim istom odredbom je propisano da se zaključak može pobijati žalbom protiv rješenja kojim se rješava u upravnoj stvari. S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu za izuzeće službenih osoba drugostupanjskog tijela, zaključak kojim se odlučuje o izuzeću dopušteno je pobijati tužbom kojom se zahtjeva ocjena zakonitosti odluke o glavnoj stvari, a tužitelj u tužbi iznosi prigovore da nije odlučeno o izuzeću službenih osoba koje su rješavale žalbu. Budući da se zaključak o izuzeću donosi i po zahtjevu stranke, zaključak je, suprotno stajalištu prvostupanjskog suda, nužno dostaviti stranci koja je zahtjev podnijela kako bi učinkovito dopuštenim pravnim lijekovima mogla štititi svoja prava.

Tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja naveo da je o zahtjevu za izuzeće Povjerenstva Ministar odlučio zaključkom KLASA: UP/I-362-02/16-14/1, URBROJ: 531-01-16-4 od 12. travnja 2016., kojim je zahtjev za izuzeće odbio pa je Povjerenstvo riješilo žalbu. Međutim, zaključak ne prileži spisu tuženika pa Sud nije u mogućnosti otkloniti prigovor kako zaključak tužitelju nije dostavljen. Zaključak ne prileži ni spisu tuženika u predmetu koji se pred ovim Sudom vodi pod poslovnim brojem: Usž-4051/19, u kojem se osporava rješenje tuženika KLASA: UP/II-362-02/15-04/14, URBROJ: 531-07-2-2-16-6 od 27. travnja 2016. (doneseno u predmetu ispravljanja greške u kojem je također zatraženo izuzeće službenih osoba koje su odlučivale o žalbi) i u kojem rješenju se, u pogledu zahtjeva za izuzeće, tuženik poziva na isti zaključak.

S tim u vezi Sud smatra potrebnim istaknuti da je potrebno odlučiti o zahtjevu za izuzeće službene osobe podnesenom u svakom pojedinom predmetu, međutim, s obzirom da zaključak ne prileži nijednom spisu tuženika, nije moguće ocijeniti ni je li čelnik tijela odlučio o oba zahtjeva za izuzeće odnosno na koji zahtjev za izuzeće se sporni zaključak odnosi. Tuženik je bio pozvan na sudjelovanje u prvostupanjskom sporu, dostavio je paušalni odgovor na tužbu, uredno je bio pozvan na ročište kojem nije pristupio, a žalba mu je dostavljena na odgovor, koji nije dostavio. Prema tome, imao je priliku očitovati se o svim prigovorima tužitelja, što je propustio.

Vezano na žalbene prigovore, Sud ukazuje da se upravnom postupku može odlučivati samo o izuzeću službenih osoba koje vode postupak, odnosno o čelniku javnopravnog tijela, što proizlazi iz odredbi članka 24. ZUP-a. Eventualni propusti u dostavi pobijanog rješenja tuženika nisu od utjecaja, jer je o tužbenom zahtjevu meritorno odlučeno u oba stupnja upravnog spora.

U odnosu na odluku kojom se odbija prijedlog tužitelja za uspostavljanje odgovnog učinka tužbe, Sud smatra potrebnim istaknuti da je suprotno uputi o pravnom lijeku prvostupanjskog suda to rješenje dopušteno osporavati žalbom protiv odluke o glavnoj stvari, budući da protiv njega nije dopuštena samostalna žalba (članak 67. stavak 1. ZUS-a). Kako je ovom presudom tužbeni zahtjev usvojen, pobijano rješenje Upravnog suda u Splitu poništeno je u cijelosti.

Slijedom svega izloženog na temelju odredbi članka 74. stavka 2. i članka 67. stavka 3. ZUS-a presuđeno je kao pod točkama I. i II. izreke.

Budući da je tužitelj uspio sa žalbom, Sud je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. i 6. ZUS-a odlučio kao pod točkom III. izreke presude. Troškovi spora obračunati su na temelju Tar. br. 23. st. 3., Tar. br. 42. i Tar. br. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

U Zagrebu 22. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost opravka – ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

